

[Jørgen Jensen]

genfremsætter forslaget, men situationen er jo reel den, at de fleste af dem, der har grebet ind, egentlig ikke kan finde ud af, hvad der er indefrosset, og hvad der er tvangsopsparret. Situationen for arbejderne er i dag den, at de får 1 kr. 20 øre mindre i dyrtidstillæg, end de skulle have. Det vil sige, at de for den periode, siden man greb ind, har et beløb til gode hos arbejdsgiverne. Derudover har man gennemført en tvungen opsparing, som intet har med dette at gøre, hvor man som skatteyder indbetaler til ATP.

Hvis man skulle rette op på situationen, så skulle arbejderne først have de penge, de ikke har fået, fordi man greb ind i dyrtidsreguleringen. Det er af størrelsesordenen 4.000 kr. Dernæst skulle de have deres andel af de penge, der er tvangsopsparret i ATP, det vil sige 80 pct. af de penge. Skal man regne med runde tal igen, bliver det – i forhold til hvor meget der er i ATP – 3.200 kr. Derudover skulle de have 1 kr. 20 øre mere i timen i tiden fremover.

Det er det, man reel har frataget dem. Jeg må sige, det er dygtigt gjort, for man har forvirret folk så meget, at man ikke selv kan finde ud af det, og derfor tror man, det er småpenge, det drejer sig om. I virkeligheden, hvis arbejderne skulle have dækning for det ved den kommende overenskomstssituation i form af timelønsforhøjelse, så var det noget med 5 kr. 20 øre mere i timen, de skulle have. Det er det, man har gjort.

Nu kommer man og prøver på at sige: ja men det lapper vi lidt på. I får 2½ pct. i forhøjelse af feriepengene. Det svarer til ca. 85 øre for de lavestlønnede – i stedet for de 5 kr. 20 øre. Det er dygtigt, det er dygtigt gjort.

Derfor er det nødvendigt at genfremsætte forslaget. De, der går imod det, skal også vide, hvad det reel er de gør. Det er derfor, det er fremsat her igen.

Nu hører vi igen: ja men det var krisen, der nødvendiggjorde det. Ja men har dette hjulpet på krisen? Har det hjulpet på beskæftigelsessituationen? Man siger også noget om, at man ikke kan betale de penge ud, for så vil beskæftigelsen blive ramt. Man taler om, at der er omkring 4–5 mia kr. i ATP-fonden, og dem har man ikke råd til at betale ud. Nu vel, men hvordan har man så råd til hvert år at tillade, at 27 mia kr. går ud i forbruget ved belåningen af værdistigningen på jord og fast ejendom? Hvordan har man

råd til det? Man siger altså til dem, der producerer: »I kan ikke få 5 mia kr., for det har vi ikke råd til.« Men dem, som på profitmåde, uden at yde en indsats, låner penge og bruger dem til almindeligt forbrug, de kan få 27 mia kr. Det passer ikke, gode venner. Derfor kan I lige så godt holde op med det. Det er ikke, fordi man ikke har råd til det. Det er, fordi der ikke er vilje til at gribe ind dér, hvor der skulle gribes ind.

Det eneste rigtige var at udbetale de penge, også af hensyn til beskæftigelsen.

Bolvig (RV):

Det radikale venstre kan ikke medvirke til at gennemføre det fremsatte forslag. Den indefrysning af ATP-portionerne, som er gennemført, er et led i en politik, der sigter på at holde igen på omkostningsstigningerne og dermed at yde i det mindste et bidrag til at styrke beskæftigelsen og forbedre betalingsbalancen.

Vi har stadig ledige og gæld, ja vel, men det ville have været værre uden en indefrysning. Det vil specielt i den nuværende situation være uklogt at gennemføre et forslag som det fremsatte. Har forslagsstillerne virkelig overvejet virkningerne af en øjeblikkelig udbetaling?

I øvrigt vil jeg nøjes med at henvise til hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger ved debatten den 9. november 1977.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke medvirke til gennemførelsen af dette forslag. Vi stemte i sin tid for den lov, som her foreslås ophævet, fordi vi mente, det var meget vigtigt på den måde at reducere erhvervslivets omkostninger for at afværge en forværring af beskæftigelsessituationen og for at forbedre erhvervenes konkurrenceevne.

Hvis dette forslag gennemføres, vil det jo indebære, som arbejdsministeren sagde, at ATP skal tilbagebetale milliardbeløb til staten, og at arbejdsgiverne skal finde et tilsvarende beløb til øjeblikkelig udbetaling til lønmodtagerne. Det er klart, at det vil belaste virksomhederne enormt, hvis de skal gøre det, og dersom disse beløb udbetales, vil det offentlige af samfundsøkonomiske grunde, af hensyn til betalingsbalancen, se sig nødsaget til at opsege disse milliardbeløb gennem